nog even na en haalde de schakelaar over. Het vertrouwde desoriënterende gevoel overspoelde haar, en toen sloeg ze haar ogen op in haar eigen lichaam. Ze parkeerde het gevoel van opluchting en vertrouwdheid voor later en greep meteen Tango bij zijn kraag, die ze half omdraaide voordat hij weer helemaal bij was.

'Luister goed, gangster,' siste ze in zijn oor, 'je hebt nu wel door wat ik gedaan heb. Toen ik in jouw lichaam zat heb ik de goede afloop van deze onderneming zeker gesteld. Goede afloop voor mij, welteverstaan. Dus je laat mij meteen vrij en je brengt mij met mijn *life container* terug naar mijn kantoor, dan zal ik geen aanklacht indienen. Dat is mijn enige en laatste bod en je hebt een minuut om ja te zeggen.'

Tango keek groggy uit zijn ogen en ze wist niet zeker of hij haar wel verstaan had. Maar toen knipperde hij de wazigheid weg en keerde zijn eigen, scherpe blik weer terug.

'En wat heb je dan wel gedaan, juffie, dat je zo'n grote mond denkt op te kunnen zetten?' vroeg hij, haar dreigement van de ene minuut negerend.

'Sla mijn aanbod af en je komt er vanzelf achter,' zei ze op een wat ze hoopte toon vol zelfvertrouwen was. Tot haar misnoegen begon hij te lachen.

'Dacht je mee te kunnen spelen met de zware jongens, liefje? Moet dit een *offer I can't refuse* voorstellen? *I call your bluff*, dame!'

Spottend keek hij haar aan en ze wist niet goed wat nu te doen.

'Oké,' zei ze tenslotte, 'ik heb een aantal brieven geschreven waarin ik het hele verhaal heb gedaan en die heb ik in gesloten enveloppen naar verschillende adressen gestuurd.'

'Laat me raden. Die moeten worden opengemaakt bij het onverhoopte verscheiden van jou.'

Tango leek oprechte lol te hebben en nijdig antwoordde ze: 'Inderdaad, of als ik over 24 uur niet van me heb laten horen.'

Hij keek haar effen aan en maakte toen een gebaar van akkoord.

'Da's wel handig bedacht van je,' gaf hij toe, 'maar je neemt daar wel een flink risico mee. Als je, om welke reden dan ook, die tijd niet haalt, ligt je geheimpje op straat. Is dat niet precies waar je altijd bang voor bent geweest?'

Shit. Die gangster had mensenkennis. Dat moest natuurlijk wel, in zijn vak.

'Des te meer reden om me snel met mijn container terug te brengen, dan ontspring je zelf ook de dans,' antwoordde ze met een zekerheid die ze niet voelde, en keek hem hooghartig aan.

Tango kwam overeind en greep haar bij haar pols vast.

'Ik denk het toch niet, dametje. Als die brieven echt bestaan kunnen ze ook opgespoord worden.'

Hij stak zijn hoofd om de deur: 'Chico!'

Kat worstelde om haar pols te bevrijden maar Tango hield haar in een ijzeren greep.

Chico kwam aandraven en Tango vroeg hem: 'Wie van jullie heeft pas voor mij een boodschap gedaan?'

'Rollo, baas.'

Als Chico de vraag al vreemd vond dan liet hij dat niet merken.

'Stuur Rollo hierheen, dan.'